

te kleuren: eenvoudig en voornaam. Tot de meest typische Inka-vormen behooren de in fig. 7 en 8 afgebeelde kruiken met kegelvormige onderzijde, nauwen hals en laag geplaatste ooren. Evenals het andere Inka-aardewerk zijn deze in den regel beschilderd, althans niet zwart; het in fig. 8 afgebeelde tweetal echter, dat van de kust afkomstig is, sluit zich technisch volkomen aan bij de zwarte Chimu-keramiek en illustreert dus op verrassende wijze den invloed van de uit het hoogland afkomstige Inka-cultuur op de inheemsche beschaving van het kustgebied.

De hier geschetste resultaten van het archaeologisch onderzoek — lang niet alle, maar wel de gewichtigste — stellen ons natuurlijk nog in de verste verte niet in staat om de praehistorie van het Peruaansche rijk met wetenschappelijke zekerheid te reconstrueeren. Toch valt het niet te loochenen dat zij ons iets verder brengen. De

verdringing van oude plaatselijke centra van beschaving, zooals Trujillo (Chimu), door een machtige cultuurstroming uit het hoogland (Tiahuanaco), die op haar beurt weer plaats moet maken voor de herleving der Trujillo-cultuur en de opkomst van plaatselijke cultuurvariëties; de verbreiding dier jongere Chimu-beschaving over het heele kustgebied, ten slotte gestuit door het opdringen der alles overheerschende Inka-cultuur, zooals vooral te Pachacamac zoo duidelijk te zien is — dit alles zijn feiten die volkomen samenvallen met de hoofdpunten der historische overlevering. Toch moeten wij natuurlijk steeds voor oogen houden, dat alle conclusies onzeker blijven zoolang het grootste deel van Peru en omliggende landen nog in het geheel niet archaeologisch onderzocht is en er geen nieuwe geschiedbronnen zijn ontdekt die ons in staat stellen het onbekende verleden dichter te benaderen dan ons op het oogenblik mogelijk is.

